

Правила спілкування з дитиною

1. Можна виражати своє невдоволення окремими діями дитини, а не дитиною в цілому.
2. Можна осудити дії дитини, але не її почуття, якими б вони не були.
3. Не вимагати від дитини неможливого чи важко здійсненого. Краще подивіться, що можна змінити в оточуючому середовищі.
4. Невдоволеність діями дитини не повинна бути постійною, інакше вона перестане сприйматися дитиною.
5. Намагайтесь не присвоювати собі емоційні проблеми дитини.
6. Дозвольте дитині зустрічатися з негативними наслідками своїх дій (чи їх відсутності). Тоді у неї буде шанс подорослішати.
7. Не втручайтесь у справу, якою зайнята дитина, якщо вона не просить допомоги. Якщо дитині важко і вона готова прийняти вашу допомогу, обов'язково надайте її.
8. Якщо дитина викликає у вас негативні переживання, повідомте її про це.
9. Щоб уникнути зайвих проблем та конфліктів, збалансуйте власні очікування і можливості дитини.
10. Потроху, але невпинно знімайте з себе відповідальність за справи вашої дитини, нехай вона відчує відповідальність за їх виконання.
11. Про свої почуття кажіть дитині від першої особи. Скажіть про себе, свої думки і почуття, а не про неї і її поведінку.

Виконання домашнього завдання (пам'ятка для батьків)

1. Роз'ясніть дитині, що домашнє завдання – справа першочергова. Допоможіть їй скласти план виконання домашньої роботи. Ніякі інші заняття не повинні заважати її виконанню.
2. Не виконуйте домашнє завдання замість дитини. Дайте їй зрозуміти, що мета вашої присутності – підтримка.

3. Привчіть свою дитину завчасно готуватися до контрольних робіт. Не залишайте її ввечері напередодні контрольної.
4. Цікавтеся роботою вашого сину чи доньки, дивіться щоденник і зошити. Попросіть його (її) постійно тримати вас у курсі шкільних справ.
5. Дізнайтеся з якими предметами ваша дитина справляється без клопоту, а які вимагають певних зусиль. Спостерігайте за тим, що вона робить, коли не розуміє завдання чи якого-небудь визначення.
6. Створіть своїй дитині спокійне середовище для навчання.